

Andrea - Štědroň Jiří

Takhle dřív to bych voblík roucho žíněný,
tvý jméno vyhlíd s duší svou,
klášterům odzvání, dívky jsou však neměnný
a víc než zlý dál jsou.

Andreo, už skrejvá půlnoc hnízda v rákosích,
volám Andreo, jsi zlá to dávno znám,
Andreo, já čekám dál a s tmou jen klábosím,
divná Andreo, kde se touláš, to ví bůh sám.

Andreo, Andreo, Andreo.

Takhle dřív to bych dával přednost pistolím,
s tvým jménem umíral bych rád,
soubojům odzvání, říkáš s mírnou nevolí
když ven tě zkouším zvát.

Andreo, už skrejvá půlnoc hnízda v rákosích,
volám Andreo, jsi zlá to dávno znám,
Andreo, já čekám dál a s tmou jen klábosím,
divná Andreo, kde se touláš, to ví bůh sám.

Andrea, je záhadná jak písmo klínový,
zrádná Andrea, je citů lákavých,
Andrea, o noci dlouhé zatím málo víš,
moje Andrea, kdo ji nezná, tomu je líp.

Andreo, Andreo, Andreo.